

Nr 33.

Ankom till riksdagens kansli den 26 april 1923 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

I en den 16 mars 1923 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 199, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Häri genom förordnas som följer:

I kap. Allmänna grunder för stämpelavgiftens utgörande.

1 §.

1 mom. Vid köp eller byte av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, i vilka sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina, ävensom vid införsel till riket av utomlands genom köp eller byte förvärvade föremål av angivna slag skall, med undantag för de fall, varom i 3 § förmåles, för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, utgöras en särskild stämpelavgift. Avgiften utgår med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor; dock att, där föremål, som nu nämnts, gå i byte mot varandra, stämpelavgift skall utgöras endast för det belopp, varmed det övriga vederlag, som må hava betingats vid bytet, överstiger nämnda gränsvärden.

2 mom. Denna förordning äger icke tillämpning i fråga om ädla stenar, som äro avsedda att omedelbart tjäna vetenskapligt, industriellt eller annat liknande ändamål.

3 mom. Såsom köp eller byte anses i denna förordning jämväl avtal, varigenom man av annan betingar sig, att han skall mot vederlag något förfärdiga, vare sig han skall bestå ämnet därtill eller icke.

4 mom. Värdet av föremål, som i denna förordning avses, skall vid köp anses motsvara köpeskillingen, stämpelavgiften däri icke inräknad, och må vid byte eller införsel eller i fall, som avses i 2 §, ej upptagas till lägre belopp än det, vartill föremålets värde inom riket vid samma tidpunkt kan skattas.

2 §.

Stämpelavgift enligt denna förordning skall utgöras jämväl då föremål, som i förordningen avses, av den, som med dylika föremål driver handel, uttages till användning för eget bruk eller för att utan vederlag överlätas.

3 §.

Från stämpelavgift enligt denna förordning äro kronan och muséer befriade.

Frihet från erläggande av stämpelavgift äger jämväl rum:

1) vid *överlåtelse*, då den, som med här avsedda föremål driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig att föra handelsböcker, i och för sin rörelse förvärvar dylikt föremål; samt

2) vid *införsel*,

a) då densamma företages av sådan näringsidkare, som under 1) omnämnts, i och för rörelsen,

b) då fråga är om föremål, som är avsett att åter från riket utföras, och

c) då den, för vars räkning införseln äger rum, innehaft föremålet minst sex månader.

II kap. Om sättet för stämpelavgiftens utgörande samt om kontroll.

4 §.

Den, som i eller utan samband med annan rörelse eller näring ämnar driva handel med föremål, som i denna förordning avses, vare sig för egen räkning eller i kommission, skall därom, innan handeln börjas,

göra särskild anmälan, därest handeln skall idkas i Stockholm, hos överståthållarämbetet och eljest hos länsstyrelsen i det län, där rörelsen skall drivas.

Sådan näringsidkare är skyldig föra särskild bok över överlåtelse, vid vilka stämpelavgift enligt denna förordning skall utgöras. Nämda bok skall utvisa dagen för överlåtelsen, föremålet eller föremålen för densamma, värdet å varje särskilt föremål samt den firmas eller den persons namn och adress, till vilken överlåtelsen skett.

Anteckning om överlåtelse skall i nämnda bok införas för den dag, då överlåtelsen äger rum.

I försäljningsboken skall anteckning göras jämväl om förhållande, som avses i 2 §.

Försäljningsbok skall av den, vilken driver rörelse, varom ovan sägs, bevaras i två år.

5 §.

För stämpelbeläggning användas enkla beläggningsstämplar (*lyxstämplar*).

6 §.

Stämpelbeläggning ombesörjes av överlåtaren.

7 §.

Där överlåtare är jämlikt 4 § skyldig att föra särskild försäljningsbok, anbringas stämpeln i försäljningsboken, antingen för varje i boken antecknad överlåtelse eller ock månadsvis inom trettio dagar efter varje månads slut för de under månaden antecknade försäljningarna.

8 §.

Makulering av i försäljningsboken anbragta stämplat skall verkställas av de i 11 § omnämnda tillsyningsmän.

9 §.

1 mom. Överlåter annan än den, som är skyldig att föra särskild försäljningsbok, föremål, som i denna förordning avses, anbringas stämpeln å avräkningsnota, upptagande dagen för avtalet, föremålet eller föremålen för avtalet samt värdet å varje särskilt föremål. Avräkningsnota skall av överlåtaren upprättas och, behörigen stämpelbelagd, inom tre dagar efter avtalets slutande överlämnas till den, till vilken över-

låtelsen skett. Makuleringen ombesörjes av överlåtaren genom påskrift med bläck av år, månad och dag samt överlåtarens namn eller initialer.

2 mom. I fall, då jämlikt bestämmelse i tullstadgan föremål, som i denna förordning avses, skall genom tullförvaltnings försorg säljas å offentlig auktion, anses tullförvaltningen som överlåtare.

Där någon, utan att själv uppträda som kontrahent, förmedlat avtalet, åligger det denne att inom tid, som i 1 mom. sägs, upprätta och tillställa den, till vilken överlåtelsen skett, den stämpelbelagda avräkningsnotan.

Vid försäljning å exekutiv auktion anses auktionsförrättaren såsom förmedlare.

3 mom. För utgörande av föreskriven stämpel i fall, varom i denna paragraf sägs, svare i varje fall även den, till vilken överlåtelsen skett, och åligger det honom att, därest behörigen stämpelbelagd avräkningsnota icke blivit honom tillställd, därom inom en vecka efter mottagandet av det eller de överlåtna föremålen göra anmälan hos vederbörande tillsynsmyndighet eller tillsyningsman.

4 mom. Stämpelavgiften skall i fall, som avses i denna paragraf, där ej annat avtalats, slutligen vidkännas av överlåtaren.

10 §.

1 mom. Vid införsel till riket av i denna förordning avsett föremål anbringas stämpel å faktura, om sådan finnes, och eljest å konossement eller frakthandling eller ock å tullräkning. Sådan stämpelbeläggning utföres av vederbörande tullmyndighet, vilken även har att ombesörja makulering.

Den, för vars räkning införseln äger rum, är pliktig att på afordran av tullmyndigheten erlägga stämpelavgiften.

2 mom. Den, vilken vid införsel till riket av föremål, som i denna förordning avses, gör anspråk på befrielse från skyldighet att erlägga stämpelavgift, vare, när tullmyndighet finner anledning sådant påfordra, skyldig avgiva skriftlig försäkran på heder och samvete rörande förefintligheten av förhållande, som föranleder dylik befrielse.

3 mom. Äro tullmyndighet och avgiftspliktig av olika mening angående stämpelavgiftens beräkning, varde frågan därom genom tullmyndighetens försorg hänskjuten till generaltullstyrelsens prövning.

11 §.

Tillsyn över efterlevnaden av här ovan givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och länsstyrelserna.

Sådan tillsyn utövas genom särskilda tillsyningsmän, som utses av överståthållarämbetet för rörelse, som drives inom Stockholm, och eljest av vederbörande länsstyrelse. Nämnda tillsyningsmän äga uppbara dels särskilt arvode, som på förslag av överståthållarämbetet eller länsstyrelserna fastställas av Kungl. Maj:t, dels ock vid resor i och för uppdragets fullgörande resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

12 §.

Den, vilken med föremål, som i denna förordning avses, driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig föra handelsböcker, är skyldig att, när helst så påfordras, för tillsyningsmannen förete sina försäljningsböcker samt andra handlingar och räkenskaper, såvitt de avse nämnda rörelse.

Tredskas någon att fullgöra vad honom sålunda åligger, äge överståthållarämbetet eller länsstyrelsen förelägga den tredskande vite och till sådant vite fälla.

Tillsyningsman vare pliktig att, då annan tillsyningsman för fullgörande av sin granskningsplikt åskar upplysning om visst angivet förhållande, meddela vad han i sådant hänseende vid företagen granskning inhämtat. Vad tillsyningsman sålunda eller vid fullgörande av sin granskningsplikt inhämtat, må tillsyningsman yppa allenast i fall, då sådant erfordras för anmälan till åtal för forseelse mot denna förordning eller ock för utredning vid domstol i mål av dylik beskaffenhet.

III kap. Ansvarsbestämmelser.

13 §.

Underlåter den, som enligt 7 § är skyldig att föra försäljningsbok, att i sådan bok göra behörig anteckning om skedd överlåtelse eller om förhållande, som avses i 2 §, eller att i försäljningsboken anbringa stämpel, böte från och med två till och med trettio gånger det felande stämpelbeloppet. Lag samma vare, där den, som enligt 9 § är pliktig upprätta avräkningsnota, underlåter att sådant inom föreskriven tid fullgöra eller att forse avräkningsnotan med föreskriven stämpel, ävensom där någon underlåter att fullgöra vad honom enligt 9 § 3 mom. åligger.

Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må straffet sänkas under vad nu angivits, dock att minsta bot i varje fall skall vara tio kronor.

Förstör någon inom den i 4 § sista stycket angivna tid försäljningsbok, vilken ännu icke varit föremål för granskning av tillsyningsman, eller underlåter någon utan giltigt skäl att på anmaning av tullmyndighet avgiva försäkran, som i 10 § 2 mom. sägs, straffes med böter från och med tio till och med tiotusen kronor.

Har någon i försäljningsbok eller i avräkningsnota eller i försäkran, som i 10 § 2 mom. omförmåles, mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift, och har genom förfarandet föranletts, att stämpelavgift icke blivit till behörigt belopp utgjord, böte, där ej gärningen är enligt allmän strafflag med straff belagd, från och med fem till och med femtio gånger det stämpelbelopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

14 §.

Bryter någon eljest mot vad i denna förordning finnes föreskrivet, straffes med böter högst femhundra kronor.

15 §.

Underlåter någon, som är skyldig att till tullmyndighet erlagga stämpelavgift, att fullgöra detta, må beloppet genast utmättningsvis uttagas.

16 §.

Åtal för förseelse mot denna förordning anhängiggöres av allmän åklagare vid allmän domstol.

Förseelse mot bestämmelsen i 12 § tredje stycket sista punkten må av allmän åklagare åtalas, endast där målsägande angivit förseelsen till åtal.

17 §.

Av böter och viten, som utdömas enligt bestämmelserna i denna förordning, tillfaller en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren och återstoden kronan.

I händelse av bristande tillgång till böters eller vitens fulla gäldande förvandlas de enligt allmän strafflag.

IV kap. Om stämplarna och deras tillhandahållande m. m.

18 §.

Lyxstämplar skola vara att tillgå i valörer, som av generalpoststyrelsen bestämmas.

När till försäljningsbok, avräkningsnota eller handling, som i 10 § 1 mom. omförmäles, erfordras stämpel till större belopp än en stämpel innehåller, skola två eller flera stämplars begagnas.

19 §.

Generalpoststyrelsen skall i enlighet med de närmare bestämmelser, som styrelsen äger utfärda, tillhandahålla stämplars av de särskilda slag, som enligt 18 § skola vara att tillgå.

Blanketter till försäkringar, som i 10 § 2 mom. omförmälas, skola tillhandahållas hos tullmyndighet.

Ett exemplar av denna förordning skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje stämpelförsäljningsställe.

20 §.

Beträffande uppbörd och redovisning för stämplarna skall i tillämpliga delar iakttagas vad som finnes föreskrivet i VI kap. av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Övergångsbestämmelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1924 samt gäller till utgången av nämnda år.

Härvid skall iakttagas, att anmälan, som i 4 § avses, angående drivande av rörelse ej erfordras, därest anmälan skett enligt 11 § i förordningen den 11 juli 1919 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot det föreliggande förslaget, får, under åberopande av vad chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anfört, hemställa,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 199, måtte antaga ovan införda förslag till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Stockholm den 26 april 1923.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar *Röing*, *Gustaf Nilsson* *), *Antonsson*, *Rune* *), *Björnsson*, *Jönsson* i *Boa*, *Lithander*, *Sköld*, *Johansson* i *Kälkebo* *), *Henrikson* *), *Alexis Björkman* *), *Vennersten* *), *Ericsson* i *Oberga* *), *Carlsson* i *Gävle* *), *Johan Bergman*, *Uddenberg* i *Karlskoga* *), *Lövgren* i *Nyborg* och *Björklund*.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herr *Lithander*, som yrkat avslag å propositionen.